

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6C/106/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615203141
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8615203141.3

Rozhodnutie

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Anna Frigová, v právnej veci navrhovateľa Slovak Telecom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, zastúpeného JUDr. Petrom Škerlíkom, advokátom, ul. J. Ťatliaka 2051/8, 026 01 Dolný Kubín proti odporcovi Y. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. XXX/XX, XXX XX R., štátny občan ČR, toho času na neznámom mieste, zastúpenému súdom ustanoveným opatrovníkom O. M., nar. XX.X.XXXX, bytom H. R. XXX/XX, XXX XX R., o zaplatenie 810,63 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Z r u š u j e platobný rozkaz Okresného súd Svidník č. k. 6C/106/2015- 34 zo dňa 10.6.2015.
Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 810,63 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 10.4.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi na trovách konania sumu 677,43 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 9.6.2015 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 810,63 eura s príslušenstvom a na náhradu trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že odporca uzatvoril s navrhovateľom dňa 23.7.2014 zmluvu o poskytovaní verejných služieb s dodatkom k zmluve, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Dňa 23.7.2014 odporca požiadala zároveň o výmenu SIM za novú, kde uzatvorili Dohodu o zmene a tiež požiadala o zmenu nastavenia fakturácie z elektronickej na papierové
6C/106/2015
-2-

zasielanie faktúr. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy v čase uzatvorenia a ukončenia zmluvného vzťahu boli Všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s. zo dňa 1.2.2014.

Využívaním služieb verejnej mobilnej telefónnej siete odporcom ako aj porušením povinností vyplývajúcich mu zo zmluvy a dodatku vznikla navrhovateľovi pohľadávka, ktorej výška pozostáva z mesačných poplatkov. Suma 810,63 eura pozostáva z mesačných poplatkov (paušál, doplatok mesačného poplatku) 85,67 eura, hlasových služieb (hovorné) 68,56 eura, nehlasových služieb (SMS) 34,29 eura, iných poplatkov a služieb (internet) 357,50 eura a zníženej zmluvnej pokuty 264,61 eura.

Nárok na vyúčtovanie zmluvnú pokutu vo faktúre č. 7502822976 v sume 264,61 eura vznikol navrhovateľovi podľa bodu 3. Dodatku v dôsledku porušenia povinnosti odporcom dohodnutých v bode 1. písm. b) a v tabuľke č. 1 dodatku, z ktorých vyplýva, že odporca bol povinný po dobu 24 mesiacov od dátumu uzavretia dodatku platiť včas cenu služieb v súlade so zmluvou, so všeobecnými podmienkami

(v súlade s časťou IV. bodom 5. Všeobecných podmienok, teda v lehote splatnosti tej - ktorej faktúry) tak, aby nedošlo z týchto dôvodov k prerušeniu poskytovania služieb poskytovaných prostredníctvom SIM karty. Odporca si však povinnosti neplnil, v dôsledku čoho mu navrhovateľ dňa 25.9.2014 v súlade s časťou III čl. 4 ods. 3 písm. b/ Všeobecných podmienok prerušil poskytovanie služieb poskytovaných prostredníctvom SIM karty.

Základom pre výpočet zmluvnej pokuty je suma špecifikovaná v tabuľke č. 1 dodatku vo výške 290 eur, ktorá zohľadňuje benefity poskytnuté odporcovi zvolením si programu služieb Happy L NAJ, vrátane kúpy mobilného telefónu HTC Desire 610 Blue za akciovú cenu. Vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty je vypočítaná podľa vzorca (bod 3 Dodatku), ktorý vyjadruje denné klesanie zo základu (290 eur) pre výpočet doby viazanosti - nezaplatenia ceny za poskytnuté služby do 45 dní po splatnosti podľa bodu 3 písm. c/ Dodatku.

Podmienkou navrhovateľa poskytovania programu služieb HAPPY XL NAJ s kúpou vybraného mobilného telefónu za zvýhodnenú cenu 19 eur podľa dodatku bola viazanosť 24 mesiacov, ktorú odporca nedodrжал.

K opodstatnenosti zmluvnej pokuty uviedol, že odporca pri uzatvorení zmluvy dostal mobilný telefón v trhovej hodnote 259 eur za symbolickú akciovú cenu 19 eur. Neuhradil ani jednu faktúru, teda s veľkou mierou pravdepodobnosti možno dospieť k záveru, že cieľom odporcu pri uzatváraní zmluvy nebolo zabezpečiť si poskytovanie služieb, ale iba získať lacno telefón. Jeho konanie nesie skôr znaky konania podvodného ako konania občana, ktorý chce využívať služby mobilného operátora. Preto má za to, že zmluvná pokuta v tejto veci by nemala byť posudzovaná z hľadiska práva spotrebiteľa, ale iba z hľadiska § 544 až 445a Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.. 16Co/53/2012 zo dňa 30.5.2012.

Zároveň poukázal na skutočnosť, že zmluvná pokuta ako všeobecne uznávaný inštitút obligačného práva, plní zároveň viacero funkcií aj pri zabezpečovaní zmlúv o pripojení uzatváraných podľa zákona o elektronických komunikáciách. Pokiaľ ide o funkciu kompenzačnú, tak touto funkciou nie je pokrývaný len rozdiel medzi hodnotou zariadení a ich

6C/106/2015

-3-

predanou cenou, no sú ňou pokrývané aj iné benefity, ktoré uzatvorením tej, ktorej zmluvy boli odporcovi poskytnuté, napr. volania zo siete Telekom a pevných sietí v SR neobmedzene, 1000 minút voľných do EÚ a prichádzajúce roamingové volania v EÚ, neobmedzené SMS a MMS do všetkých sietí Slovenskej republiky, internet v mobile 2000 MB, tiež bonusy vyjadrené vo finančných sumách 150 eur + 100 eur + 50 eur, ktoré mohli byť uplatňované postupne v sumách 7,50 eura + 5 eur + 2,50 eura v dvadsiatich zúčtovacích obdobiach a ďalšie. Plní ale vždy aj funkciu sankčnú, či prevenčnú, no zároveň aj funkcie iné, ktoré sú v každom prípade síce skúmateľné, no občas obtiažne kvantifikovateľné - stimulačná, či výchovná funkcia.

Listom zo dňa 13.5.2015 navrhovateľ oznámil odporcovi, že v súlade s ust. § 44 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, ako aj v súlade s ust. časti III. čl. 6 bodu 8 písm. b) Všeobecných podmienok s účinnosťou od 20.5.2015 odstupuje od Zmluvy a to z dôvodu, že odporca nezaplatil navrhovateľovi ceny za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni splatnosti jednotlivých faktúr.

Úrok z omeškania si navrhovateľ uplatnil od 10.4.2015, t. j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti najneskôr splatnej faktúry (t. j. faktúry č. 7502822976) v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 20/2013 Z.z., teda vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba EB platná k prvému dňu omeškania, čo predstavuje $5 + 0,05 \% = 5,05 \%$.

Vo veci bol vydaný platobný rozkaz č. k. 6C/160/2015-34 zo dňa 16.6.2015.

Podľa § 173 ods. 1 a 2 O.s.p., platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené. Ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z

ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

Súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení zrušil vyššie uvedený platobný rozkaz, pretože ho nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk a nariadil vo veci pojednávanie.

Súd vykonal šetrenie za účelom zistenia pobytu odporcu, napriek vykonanému šetreniu sa však súdu nepodarilo zistiť jeho pobyt, preto mu v zmysle ust. § 29 ods. 2 O.s.p. uznesením č. k. 6C/160/29015-43 zo dňa 1.10.2015 ustanovil opatrovníka Františka Cinu, nar. 29.3.1955, trvale bytom Stropkov, ul. Matice Slovenskej 903/16.

Na pojednávaní dňa 9.2.2016 sa nezúčastnil opatrovník odporcu, u ktorého mal súd doručenie predvolania riadne vykázané dňa 7.12.2015. Súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti opatrovníka odporcu.

Súd vykonal dokazovanie výpisom z obchodného registra, zmluvou o poskytovaní verejných služieb, dodatkom k zmluve, súhlasom so spracovaním údajov účastníka na marketingové účely, žiadosťou a dohodou o zmene zmluvy o poskytovaní verejných služieb,
6C/106/2015

-4-

faktúrami zo dňa 22.8.2014, zo dňa 22.9.2014, dňa 22.10.2014 a 22.3.2015, odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, všeobecnými podmienkami a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ uzavrel s odporcom dňa 23.7.2014 zmluvu o poskytovaní verejných služieb s dodatkom k zmluve, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Dňa 23.7.2014 odporca požiadal zároveň o výmenu SIM za novú, kde uzatvoril s navrhovateľom Dohodu o zmene a tiež požiadal o zmenu nastavenia fakturácie z elektronickej na papierové zasielanie faktúr. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy v čase uzatvorenia a ukončenia zmluvného vzťahu boli Všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s. zo dňa 1.2.2014. V zmysle predmetnej zmluvy navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožňovala odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo 0911518453. Navrhovateľ pri uzavretí dodatku k zmluve odpredal odporcovi mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie značky HTC Desire 610 Blue za kúpnu cenu 19 eur s dohodnutou zmluvnou pokutou vo výške 290 eur.

Z výpisov faktúr navrhovateľa je zrejmé, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie 2014/08 - 2012/10 vo výške 546,02 eura. Tým, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb, porušil zmluvné povinnosti a preto listom zo dňa 13.5.2015 navrhovateľ oznámil odporcovi, že v súlade s ust. § 44 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, ako aj v súlade s ust. časti III. čl. 6 bodu 8 písm. b) Všeobecných podmienok s účinnosťou od 20.5.2015 odstupuje od Zmluvy a to z dôvodu, že odporca nezaplatil navrhovateľovi ceny za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni splatnosti jednotlivých faktúr. Nárok na vyúčtovanú zmluvnú pokutu vo faktúre č. 7502822976 v sume 264,61 eura vznikol navrhovateľovi podľa bodu 3. Dodatku v dôsledku porušenia povinnosti odporcom dohodnutých v bode 1. písm. b) a v tabuľke č. 1 dodatku, z ktorých vyplýva, že odporca bol povinný po dobu 24 mesiacov od dátumu uzavretia dodatku platiť včas cenu služieb v súlade so zmluvou, so všeobecnými podmienkami (v súlade s časťou IV. bodom 5. Všeobecných podmienok, teda v lehote splatnosti tej - ktorej faktúry) tak, aby nedošlo z týchto dôvodov k prerušeniu poskytovania služieb poskytovaných prostredníctvom SIM karty. Odporca si však povinnosti neplnil, v dôsledku čoho mu navrhovateľ dňa 25.9.2014 v súlade s časťou III čl. 4 ods. 3 písm. b) Všeobecných podmienok prerušil poskytovanie služieb poskytovaných prostredníctvom SIM karty.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že trvá na podanom návrhu a žiada, aby mu bolo v plnom rozsahu vyhovené a priznané trovy konania a trovy zastúpenia. Je nepochybné, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzatvorená Zmluva o poskytovaní verejných služieb zo dňa 23.7.2014 s dodatkom, ktorý je jej neoddeliteľnou súčasťou. Podľa formálnych znakov zmluvy, ktorá bola medzi účastníkmi tohto sporu slobodne podpísaná, sa môže javiť, že zmluva o pripojení má charakter zmluvy spotrebiteľskej, ktorá požíva zo zákona zvýšenú ochranu. Podľa jeho názoru tomu ale tak nie je. Právny

úkon je prejav vôle, ktorá musí byť slobodne daná a vyjadrená v súlade so skutočnosťou - musí to teda byť skutočná vôľa. Slobodne daná a prejavená vôľa uzatvorí zmluvný vzťah však ešte neznamená, že celý obsah zmluvy bol úmyslom obidvoch zmluvných strán. Osobitne treba skúmať skutočnú vôľu toho, kto zmluvné podmienky nedodríava. V tomto prípade to je
6C/106/2015

-5-

odporca. Ako je zrejmé zo spisu, odporca uzatvoril zmluvu s dodatkom, na základe ktorého mu boli okrem drahého telefónu za nízku cenu poskytnuté aj iné benefity. Za poskytnuté služby však nikdy nezaplatil žiadnu platbu. Nereagoval ani na upomienky a písomne zaslané odstúpenie od zmluvy. Je preto viac ako na mieste otázka, či sa chcel uzatvorením zmluvy stať odporca spotrebiteľom alebo chcel len získať za nízku cenu telefón a čo najdlhšie telefonovať bez toho, aby „plánoval“ za poskytnuté služby niekedy zaplatiť. (A možno telefón z predajne odniesol rovno do záložne, prípadne predal so ziskom niekomu na ulici). Jeho konanie vykazuje skôr známky podvodného konania ako správania sa spotrebiteľa. Poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/53/2012 zo dňa 30.5.2012, z ktorého je zrejmé, že pri posudzovaní veci je potrebné vyhodnocovať aj okolnosti uzatvárania zmluvného vzťahu a jeho trvanie z hľadiska, či dôvodom na uzatvorenie zmluvy zo strany odporcu nebola len možnosť nadobudnúť lacno telefónny prístroj, ale nie užívanie služieb a pokiaľ sa nepreukáže, že odporca sa správal ako spotrebiteľ, je potrebné posudzovať uplatnený právny nárok na zmluvnú pokutu len z hľadiska ust. § 544 až 545a OZ.

Má tiež za to, že aj v spotrebiteľskom práve je potrebné cítiť a riadiť sa princípom, že zásadná, aj pred súdom, musí byť ochrana tej osoby, ktorá učinila právny úkon s dôverou v určitý, druhou zmluvnou stranou prezentovaný prejav vôle (skutkový stav). Tomu, kto vyvolal určité konanie, nemožno priznávať ochranu na úkor toho, kto mu uveril. Uplatňovanie princípu dôvery v úkony iných osôb pri akomkoľvek sociálnom styku s nimi je základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Dôveru je potrebné pokladať za elementárnu kategóriu sociálneho života. Predstavuje nielen vnútorný postoj odrážajúci eticky zdôvodnené predstavy a očakávania komunikujúcich členov spoločnosti, ale je aj výrazom princípu právnej istoty, ktorý predstavuje jednu z garancií materiálne, teda hodnotovo, chápaného právneho štátu, ktorého výraz vyplýva aj z Ústavy SR.

Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/35/2013 zo dňa 11.3.2014, v ktorom súd konštatuje, že: „Nie je spravodlivé poskytovať rovnakú právnu ochranu spotrebiteľovi, ktorý si svoj záväzok v podstate splnil a sú od neho vymáhané len nároky majúce charakter neprijateľnej (nekalej) zmluvnej podmienky v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka a rovnakú ochranu aj spotrebiteľom, ktorí svoj záväzok v podstatnej časti nesplnili, či dokonca ani nezačali plniť. Nemožno stotožňovať ochranu spotrebiteľov pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami dojednanými v spotrebiteľských zmluvách s ochranou dlžníkov, ktorí takéto zmluvy uzavreli s úmyslom nesplniť si svoje povinnosti z nich vyplývajúce. Ochrana, ktorú poskytuje spotrebiteľovi spotrebiteľské právo, nemôže viesť k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania a k spôsobovaniu ujmy predávajúcim či veriteľom.“

Tiež v tejto súvislosti poukázal na stanovisko ústavného sudcu Milana Lalička v konaní I. ÚS 547/2012), podľa ktorého, citoval: „Považujem za nevyhnutné najskôr konštatovať, že všeobecné súdy vrátane ústavného súdu ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Taký postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti vigilantibus iura, neminem
6C/106/2015

-6-

laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa, opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevymoženia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnené obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane ústavného súdu, existujúce bagateľné spory tak zahltia všetky súdy

Slovenskej republiky (čo je už reálne) a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok, a tým aj v právny štát (čl.1 ods. 1 ústavy).

Je toho názoru, že práve z vyššie uvedených dôvodov poskytovať takémuto kvázi spotrebiteľovi súdnu ochranu ako spotrebiteľovi neprináleží. Ochrana spotrebiteľa podľa nás nesmie byť spätá viac s púhym textom ako so zmyslom zákona a zmyslom ochrany dôvery a právnej istoty dôverujúceho a poctivo konajúceho subjektu.

Skutkovo i právne je nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty od odporcu odôvodnený už v návrhu zo dňa 8.6.2015. K primeranosti a opodstatnenosti nároku na zmluvnú pokutu z hradiska jej výšky ešte uviedol, že uzatvorením zmluvy získal odporca záväzok, že mu budú poskytnuté benefity tam uvedené, ktoré odporca aj využíval, kým sa mu to len dalo. Odporca neuhradil ani jednu faktúru. Na neplatenie bol upozorňovaný SMS správami, vo faktúrach a tiež v listine, ktorou navrhovateľ odstúpil od zmluvy. Nereagoval a svoje záväzky zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov a riadne za poskytnuté služby platiť nesplnil vôbec. Preto navrhovateľ bol nútený, po príslušnej procedúre, mu telefón deaktivovať. Nárok na zmluvnú pokutu v požadovanej výške je dôvodný, nie je neprimeraný, nie je v neprospech spotrebiteľa, ani ak by odporca bol spotrebiteľom, nie je neopodstatnený, nespôsobuje ani nerovnováhu.

Zmluvná pokuta je všeobecne uznávaný inštitút obligačného práva a plní zároveň viacero funkcií aj pri zabezpečovaní zmlúv uzatváraných podľa zákona o elektronických komunikáciách. Pokiaľ ide o funkciu kompenzačnú, tak touto funkciou nie je pokrývaný len rozdiel medzi hodnotou zariadení a ich predajnou cenou, no sú ňou pokrývané aj iné benefity, ktoré uzatvorením zmluvy boli odporcovi poskytnuté, napríklad nižšie hovorné, nižšia cena za dátové prenosy - internet v mobile, SMS, MMS... Tak ako vyplýva z vyššie, ale aj ďalej uvedeného, zmluvná pokuta plní vždy aj funkciu sankčnú, či prevenčnú, no zároveň aj funkcie iné, ktoré sú v každom prípade síce skúmateľné, avšak niekedy len veľmi obtiažne kvantifikovateľné (napr. stimulačná, či výchovná). Ako sa uvádza v rozhodnutí NS SR sp. zn. 6 Obo 25/2008 zo dňa 4.9.2008, „funkcia zmluvnej pokuty spočíva v hrozbe majetkovou sankciou voči subjektu, ak svoj záväzok nesplní riadne a včas. Teda má dlžníka viesť k včasnému a riadnemu plneniu. Sankcia za omeškanie s plnením zmluvnej povinnosti uhrádzať peňažný, prípadne nepeňažný záväzok riadne a včas musí dostatočne odrádzať od porušovania tejto povinnosti.“

Ak by teda výška zmluvnej pokuty dosahovala iba hodnotu kupovaného telefónu, potom dlžník nemôže mať dostatočnú motiváciu na riadne a včasné plnenie záväzkov, lebo ak bude dlžník dopredu vedieť, že „lahko príde k drahému zariadeniu“, pričom ešte bude využívať lacnejšie služby ako keby zmluvu neuzatvoril, môže to motivovať k ľahkovážnemu uzatvoreniu zmlúv zo strany občanov, pretože na nich môžu len získať a v žiadnom prípade nie stratiť.

6C/106/2015

-7-

Veriteľ má vždy právo na pokutu najmenej vo výške vzniknutej škody (rozsudok NS ČR sp. zn. 32 Odo 1299/2006). V opačnom prípade by vyššie uvedený stav logicky mohol viesť postupne k výraznému zhoršeniu ekonomickej situácie navrhovateľa, čo by postupne mohlo znamenať, že sa dostane až do stavu insolvenčnej likvidácie s likvidačnými následkami.

Odporca uzatvoril zmluvu slobodne, pričom pri jej uzatváraní si mohol vybrať z množstva ponúkaných programov a služieb na telefonovanie a ešte podstatne väčšieho množstva zariadení na prenos signálu - telefónov, iPhonov, atď. Mohol si kúpiť telefón, či zariadenie a dohodnúť tie isté služby, aké si dohodol aj bez akejkolvek viazanosti, ale aj také zariadenie a služby, kde ich poskytovanie je viazané na určité časové obdobie (zvolil si 24 mesačnú viazanosť), počas ktorého sa mu navrhovateľ zaviazal poskytnúť služby za nižšie hovorné, internet v mobile, SMS, MMS, atď. Mohol si zvoliť program a objednať služby bez toho, aby bola dohodnutá akákoľvek zmluvná pokuta, ale aj služby lacnejšie s viazanosťou a zmluvnou pokutou. Tiež si mohol vybrať program aj bez toho, aby mal možnosť si zakúpiť lacný telefón alebo telefón si mohol kúpiť za tržnú cenu a program vybrať úplne bez viazanosti, prípadne s kratšou viazanosťou a nižšou cenou za hovorné a nižšou zmluvnou pokutou, ale aj bez nej. Aj pri voľbe takmer každého programu si mal ešte možnosť zvoliť aj iné benefity podľa vlastného výberu tak, ako to vyplýva najmä z Dodatku.

Najvyšší súd ČR v rozhodnutí sp. zn. 23 Cdo/1207/2009 uvádza, že aj ochrana spotrebiteľa musí mať svoje medze. Nemožno ju poňať ako jeho ochranu za každú cenu. Ak by súd v tejto veci poskytol odporcovi ochranu, poskytol by ju len domnelému spotrebiteľovi. Zásade spravodlivej ochrany práv zodpovedá nielen ich rýchla ochrana, ale aj správna aplikácia starej právnej zásady vigilanti bus iura scripta sunt (nech si každý stráži svoje práva). Pasivita odporcu neriešením neplatenia za poskytnuté služby by sa nemala prejavovať v jeho neprimeranej „ochrane“ najmä preto, že jeho správanie, ktoré možno hodnotiť minimálne ako nepoctivosť a nekorektný prístup, by sa mu tým vlastne vyplatilo. Inak povedané neplnenie si povinností, ku ktorým sa zaviazal a nemorálny prístup k veci by vlastne „bol odmenený“ a navrhovateľ, ktorý záväzky dodržal, poškodený. A to by mohlo viesť nielen k tomu, že pri vzájomnej komunikácii ľudí bude prevládať nedôverčivosť, ale priam k špekulatívnym konaniam, napríklad kedy by „spotrebiteľ“ v jednom dni mohol nakúpiť aj väčšie množstvo zariadení za symbolické ceny a tieto potom so ziskom predať a nechať sa „ochrániť súdu“, čo by, si myslíme, že bol viac ako neželateľný jav.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 44 ods. 1 zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné
6C/106/2015

-8-

pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 8 písm. b) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného od 01.06.2010), ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje

6C/106/2015

-9-

alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľa je v plnom rozsahu dôvodný, nakoľko navrhovateľ uzavrel s odporcom Zmluvu o pripojení, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. Účastníci dostatočne určili predmet svojho záväzku a preto je predmetná zmluva o pripojení platne uzavretá. Odporca bol povinný platiť cenu za poskytnuté verejné služby podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify na základe predložených dokladov o vyúčtovaní a v zmysle dodatku k zmluve. V zmysle predmetnej Zmluvy navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožnila odporcovi využívať telekomunikačné služby, ktoré navrhovateľ poskytuje. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo 0911518453. Z predložených faktúr súd mal za preukázané, že odporca navrhovateľovi neuhradil cenu poskytnutých služieb za obdobie od 2014/08 - 2012/10 vo výške 546,02 eura, z čoho je zrejmé, že odporca neuhradil navrhovateľovi hneď ani prvú faktúru po uzavretí zmluvy o pripojení dňa 23.7.2014 a potom ďalšie faktúry. Tým, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb, porušil zmluvné povinnosti a preto listom zo dňa 13.5.2015 navrhovateľ oznámil odporcovi, že v súlade s ust. § 44 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, ako aj v súlade s ust. časti III. čl. 6 bodu 8 písm. b) Všeobecných podmienok s účinnosťou od 20.5.2015 odstúpil od zmluvy a vyúčtoval odporcovi zmluvnú pokutu vo výške 264,61 eura. Je nepochybné, že navrhovateľ vystupuje ako poskytovateľ telekomunikačných služieb v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Odporca neuzatvoril predmetnú zmluvu v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a preto predmetný vzťah je potrebné v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka posudzovať ako vzťah spotrebiteľský, kde navrhovateľ vystupuje v pozícii dodávateľa a odporca v pozícii spotrebiteľa. Zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute uplatňovanej aj v tomto konaní už bolo v minulosti vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, avšak v tomto prípade súd nemôže odporcovi poskytnúť takúto právnu ochranu, nakoľko odporca po uzavretí zmluvy neuhradil ani jednu faktúru za poskytnuté služby. Súd sa prikláňa ku konštatovaniu navrhovateľa, že cieľom odporcu pri uzatváraní zmluvy nebolo zabezpečiť si poskytovanie služieb, ale iba získať lacno telefón s úmyslom nesplniť si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Súd pri svojom odôvodnení poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/35/2013 zo dňa 11.3.2014, v ktorom súd konštatuje, že nie je spravodlivé poskytovať rovnakú právnu ochranu

spotrebiteľovi, ktorý si svoj záväzok v podstate splnil a sú od neho vymáhané len nároky majúce charakter neprijateľnej (nekalej)

6C/106/2015

-10-

zmluvnej podmienky v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka a rovnakú ochranu aj spotrebiteľom, ktorí svoj záväzok v podstatnej časti nesplnili, či dokonca ani nezačali plniť. Nemožno stotožňovať ochranu spotrebiteľov pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami dojednanými v spotrebiteľských zmluvách s ochranou dlžníkov, ktorí takéto zmluvy uzavreli s úmyslom nesplniť si svoje povinnosti z nich vyplývajúce. Ochrana, ktorú poskytuje spotrebiteľovi spotrebiteľské právo, nemôže viesť k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania a k spôsobovaniu ujmy predávajúcim či veriteľom.

Z uvedených dôvodov súd čo sa týka zaplataenia žalovanej istiny vo výške 810,63 eura návrhu vyhovel.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 20/2013, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Navrhovateľ si uplatnil proti odporcovi okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 10.4.2015 do zaplataenia. Pretože odporca svoj dlh navrhovateľovi včas nezaplatil, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a preto súd navrhovateľovi priznal v zmysle citovaných zákonných ustanovení aj požadovaný 5,05 % úrok z omeškania ročne zo sumy 810,63 eura od 10.4.2015 do zaplataenia, t. j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti najneskôr splatnej faktúry.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov konania potrebných na úspešné uplatňovanie práva proti odporcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy navrhovateľa pozostávajú zo zaplataeného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 48,50 eura a z trov právneho zastúpenia vo výške 628,93 eura za 3 úkony právnej pomoci po 51,45 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd, účasť na pojednávaní dňa 9.2.2016), režijný paušál 2 x 8,39 eura, 1 x 8,58 eura, náhrada za stratu času 16 x 1 hod.) = 16 x 14,30 eura = 228,80 eura (cesta z Dolného Kubína do Svidníka a späť), cestovné na trase Dolný Kubín - Svidník a späť na pojednávanie dňa 9.2.2016 v sume 115,60 eura - 234 km x 2 = 468 km x (0,183 + 0,064), náhrada cestovného za cestu z Dolného Kubína do Svidníka a späť, cesta bola vykonaná motorovým vozidlom právneho zástupcu zn. MERCEDES - BENZ EČ: DK 288AX, pri výpočtoch bola kalkulovaná cena nafty bez DPH 0,93 eura /liter. Trovy právneho zastúpenia bez DPH - 524,11 eura, s 20 % DPH 104,82 eura, trovy celkom 628,93 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže

odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.